

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 381

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 20 mai 2008

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 403 din 10 aprilie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat.....	2–3
Decizia nr. 406 din 10 aprilie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. (3) și (6) din Regulamentul privind transportul pe căile ferate din România, aprobat prin Ordonanța Guvernului nr. 7/2005	3–5
Decizia nr. 407 din 10 aprilie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (2) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției	5–7
Decizia nr. 409 din 10 aprilie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 din Legea contabilității nr. 82/1991.....	8–9
Decizia nr. 411 din 10 aprilie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 8/2007 privind salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul justiției	9–11
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
479. — Hotărâre privind aprobarea hotărârilor cuprinse în Protocolul sesiunii a XIX-a a Comisiei hidrotehnice româno-ungare, semnat la Baia Mare la 19 februarie 2008, pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ungare privind colaborarea pentru protecția și utilizarea durabilă a apelor de frontieră, semnat la Budapesta la 15 septembrie 2003.....	11
ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA	
115. — Hotărâre pentru aprobarea Normelor privind perioada de pregătire profesională practică a stagiarelor în activitatea de audit financiar	12–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 403**

din 10 aprilie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat

Ioan Vida — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Ninosu — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Ion Tiucă — procuror
 Patricia Marilena Ionea — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, excepție ridicată de Iachim Ivan Fedosovici în Dosarul nr. 3.933/62/2006 al Curții de Apel Brașov — Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se prezintă avocatul Constantin Nicolae pentru autorul excepției. Lipsește partea Casa Județeană de Pensii Brașov.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Casa Județeană de Pensii Brașov nu a restituit prin fax dovada de primire a citației, așa cum i s-a solicitat, deși la dosar există dovada trimiterii citației către această parte.

Reprezentantul autorului excepției lasă la aprecierea instanței această chestiune procedurală.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea apreciază că procedura de citare este legal îndeplinită, având în vedere că citația a fost primită de Casa Județeană de Pensii Brașov și consideră cauza în stare de judecată.

Având cuvântul, reprezentantul autorului excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2005, arătând că aceasta nu reglementează aspectele la care se referă autorul excepției, respectiv situația persoanelor care au cotizat într-o altă țară, iar motivarea excepției se sprijină, în fapt, pe probleme de aplicare a legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 31 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.933/62/2006, **Curtea de Apel Brașov — Secția litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat.** Excepția a fost ridicată de Iachim Ivan Fedosovici cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 530 din 3 mai 2007, pronunțată de Tribunalul Brașov în Dosarul nr. 3.933/62/2006.

În motivarea excepției autorul acesteia susține, în esență, că textele de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât creează o discriminare între persoanele care au contribuit exclusiv la sistemul de asigurări sociale din Republica Moldova și care și-au transferat dosarele de pensionare în România, beneficiind astfel de toate indexările la pensie, și persoanele care au contribuit atât la sistemul de asigurări din Republica Moldova, cât și la cel din România, cărora li se atribuie un punctaj aferent doar perioadei de contribuție în România, fiind astfel defavorizați.

Curtea de Apel Brașov — Secția litigii de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, art. 3, art. 10 și ale art.29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 7 februarie 2005, aprobată cu modificări prin Legea nr. 78/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 11 aprilie 2005, și modificată ulterior prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 170/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.126 din 13 decembrie 2005.

Autorul excepției consideră că aceste prevederi de lege sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 15 alin. (1) privind universalitatea, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 124 referitor la înfăptuirea justiției. De asemenea, consideră că sunt încălcate și art. 2, 6, 7, 8, 10 și 30 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2005 reglementează modul în care se realizează recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

sociale de stat, fără a se referi, în niciuna dintre dispozițiile sale, la modul în care această reglementare s-ar aplica persoanelor care au realizat parțial sau integral stagiul de cotizare într-un alt stat, așa cum este în cauză Republica Moldova, fapt pentru care nu se poate reține niciuna dintre criticile de neconstituționalitate formulate de autorul excepției.

În realitate, Curtea observă că motivele de neconstituționalitate invocate se sprijină pe aspecte de aplicare a actului normativ criticat, în coroborare cu alte texte de lege, așa cum sunt Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, sau Decretul nr. 165/1961 pentru ratificarea Convenției dintre Republica Populară Română și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste privind colaborarea în domeniul prevederilor sociale, publicat în Buletinul Oficial nr. 17 din 1 iulie 1961. Curtea Constituțională, fiind ținută, însă, să se pronunțe doar asupra dispozițiilor de lege cu care a fost sesizată, nu poate analiza constituționalitatea acestor din urmă texte de lege și nici modul în care acestea au fost aplicate în speță, acest aspect revenind competenței instanței de judecată.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, excepție ridicată de Iachim Ivan Fedosovici în Dosarul nr. 3.933/62/2006 al Curții de Apel Brașov — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 aprilie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 406
din 10 aprilie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. (3) și (6)
din Regulamentul privind transportul pe căile ferate din România,
aprobat prin Ordonanța Guvernului nr. 7/2005**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. (3) și (6) din Regulamentul privind transportul pe căile ferate din România, aprobat prin Ordonanța Guvernului nr. 7/2005, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tehnic B” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 11.610/325/2007 al Judecătoriei Timișoara.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată,

arătând că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 11.610/325/2007, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. (3) și (6) din Regulamentul privind transportul pe căile ferate din România, aprobat prin Ordonanța Guvernului nr. 7/2005.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Tehnic B” — S.R.L. din Timișoara într-o cauză civilă având ca obiect pretenții comerciale.

În motivarea excepției autorul acesteia susține, în esență, că textele de lege criticate sunt contrare art. 21 din Constituție. În acest sens, arată că obligația de a depune în original sau în copii legalizate actele necesare pentru a dovedi temeinicia reclamației împiedică accesul liber la justiție, întrucât poate apărea problema unei nesoluționări a reclamației administrative în timp util sau chiar o nesoluționare, situație în care actele s-ar putea pierde și astfel acestea nu ar mai putea fi utilizate într-o eventuală acțiune în justiție. De asemenea, arată că există anumite tipuri de acte care nu se supun procedurii legalizării de către notar, iar în cazul celor care pot fi legalizate, reclamantii trebuie să suporte costurile legalizării, fapt ce apare ca nejustificat atât timp cât au calitatea de persoane prejudiciate. De asemenea, arată că obligativitatea formulării reclamațiilor administrative este contrară dispozițiilor constituționale care prevăd că jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite. În sfârșit, mai susține că termenul de 3 luni pentru depunerea reclamației administrative este prea scurt.

Judecătoria Timișoara apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, sens în care arată că stabilirea unor condiții pentru introducerea acțiunilor în justiție nu constituie o încălcare a dreptului de acces liber la justiție și la un proces echitabil.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că prin realizarea procedurii speciale a reclamației administrative, prealabilă acțiunilor în justiție, se asigură soluționarea cu celeritate — și fără niciun fel de taxă — între părțile interesate, a numeroase probleme ce se pot ivi în cursul transporturilor, degrevându-se, totodată, instanțele judecătorești de multe alte litigii care s-ar adăuga celor existente. Aceste prevederi nu încalcă accesul liber la justiție întrucât stabilirea unor condiționări pentru introducerea acțiunilor în justiție nu constituie o încălcare a acestui drept fundamental, așa cum s-a arătat în mod constant atât în jurisprudența Curții Constituționale, cât și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, art. 3, art. 10 și art. 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 64 alin. (3) și (6) din Regulamentul privind transportul pe căile ferate din România, aprobat prin Ordonanța Guvernului nr. 7/2005, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 11 octombrie 2006, dispoziții potrivit cărora: „(3) *Reclamațiile administrative rezultate din contractul de transport al mărfurilor sunt obligatorii și trebuie adresate operatorului de transport feroviar, în scris, în termen de 3 luni de la data încheierii contractului de transport, conform art. 37 alin. (2). Reclamația se depune separat pentru fiecare expediție. [...]*”

(6) *Reclamantul este obligat să depună, odată cu reclamația și exemplarul corespunzător al scrisorii de trăsură, și celelalte acte doveditoare, necesare pentru a justifica temeinicia reclamației, inclusiv cele de constatare a pagubei, în original sau în copii legalizate. Proba valorii, de regulă, se face cu factura de cumpărare.”*

Autorul excepției consideră că aceste prevederi de lege sunt contrare art. 21 alin. (1), (2) și (4) din Constituție referitoare la accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, în ceea ce privește dispozițiile art. 64 alin. (3) din Regulamentul privind transportul pe căile ferate din România, Curtea constată că autorul excepției critică prevederile acestui text de lege din prisma a două aspecte. Un prim aspect privește caracterul obligatoriu al reclamațiilor administrative, în timp ce al doilea aspect are în vedere termenul de trei luni în care trebuie formulată reclamația administrativă, termen care, în opinia autorului excepției, este prea scurt.

Cu privire la primul aspect, Curtea reține că reclamația administrativă reglementată de textul de lege criticat nu constituie o jurisdicție specială administrativă în sensul art. 21 alin. (4) din Constituție. Astfel, așa cum Curtea a statuat și prin Decizia nr. 307 din 14 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 666 din 26 iulie 2005, „jurisdicțiile speciale administrative reprezintă o activitate jurisdicțională realizată de un organ de jurisdicție ce funcționează în cadrul unei instituții a administrației publice sau al unor autorități administrative autonome, care se desfășoară conform procedurii imperative prevăzute într-o lege specială, procedură asemănătoare cu cea a instanțelor de judecată, desfășurată însă paralel și separat de aceasta”, elemente ce nu caracterizează procedura reclamației administrative criticate de

autorul excepției. De altfel, tot prin decizia amintită, Curtea a arătat că „nicio dispoziție constituțională nu interzice ca, prin lege, să se instituie o procedură administrativă prealabilă.”

În ceea ce privește al doilea aspect, Curtea reține, în acord cu cele statuate și prin Decizia nr. 296 din 8 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 577 din 12 august 2003, că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă. Departe de a constitui o negare a dreptului în sine, asemenea exigențe dau expresie ordinii de drept, absolutizarea exercițiului unui anume drept având consecință fie negarea, fie amputarea drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane, cărora statul este ținut să le acorde ocrotire, în egală măsură.

Observând termenele scurte pe care art. 50 din Regulament le prevede pentru executarea contractului de transport, Curtea apreciază că durata termenului de formulare a reclamației administrative este suficientă pentru ca cei interesați să își poată realiza în mod efectiv drepturile lor.

În continuare, analizând art. 64 alin.(6) din Regulamentul privind transportul pe căile ferate din România, Curtea constată

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin.(4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

că autorul excepției critică acele prevederi prin care se instituie obligativitatea de a depune în original sau în copii legalizate actele necesare pentru a justifica temeinicia reclamației.

Față de aceste susțineri, Curtea reține, în mod asemănător considerentelor mai sus arătate, că exercitarea unor drepturi poate fi supusă anumitor condiționări justificate în mod obiectiv și care pot avea drept scop însăși valorificarea mai bună a drepturilor invocate, așa cum este în cazul de față. Astfel, rațiunea obligației de a depune documentele în original sau în copie este tocmai aceea de a atesta, fără nici un dubiu, temeinicia drepturilor invocate pe calea reclamației administrative, asigurându-se în acest fel și celeritatea în soluționarea acestei reclamații.

De altfel, susținerea autorului excepției cum că prin respectarea acestei obligații se pierd documentele care sunt necesare și în susținerea unei acțiuni în justiție soluționarea acestei proceduri apare ca nefondată, de vreme ce art. 68 alin. (4) teza a treia din Regulament prevede că dovada restituirii documentelor este în sarcina părții care invocă acest lucru.

În sfârșit, Curtea observă că nimic nu îl împiedică pe cel interesat să solicite de la partea adversă restituirea sumelor plătite pentru legalizarea documentelor odata cu soluționarea cererilor de valorificare a drepturilor sale.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. (3) și (6) din Regulamentul privind transportul pe căile ferate din România, aprobat prin Ordonanța Guvernului nr. 7/2005, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tehnic B” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 11.610/325/2007 al Judecătorei Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 aprilie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 407
din 10 aprilie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (2) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător

Augustin Zegrean — judecător
Ion Tiucă — procuror
Patricia Marilena Ionea — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (2) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de

personal din sistemul justiției, excepție ridicată de Mihaela Gabriela Zuleanu în Dosarul nr. 10.163/2/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.774D/2007, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (2) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, excepție ridicată de Vasile Luha, Gheorghe Fiț, Augustin Lazăr, Maria Nicula, Cornel Herlea, Nicolae Paștiu, Ilie Narița, Ioan Berghezan, Carmen Maria Capră, Valentin Trif, Eugen Fulop, Ilie Olivian Oană, Neta Felicia Cărpinean, Daniela Filip, Marius Ungureanu, Nicolae Păcurar, Mihaela Chicea (Istrate), Marian Ioan Banea, Monica Berghian, Stelian Ioan Cioca, Nicolae Cean, Mugurel Pamfil, Adela Corodeanu, Cristian Florea, Ioan Daniel Suciuc, Alina Oană (Rasovan), Maria Cetean, Angelica Elena Moldovan, Cosmina Gligor Lungan, Costel Daniel Chirilă, Mihaela Beschiu (Dreghici), Dan Ștefan Cioancă, Liana Boer, Octavian Hârceagă, Cosmin Stroe, Iustin Bic, Sorin Samfir, Paul Ernest Szucs, Răzvan Filip, Ioan Popa, Liliana Simu, Victor Lilioiu și Ionela Florea în Dosarul nr. 2.870/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.714D/2007 și nr. 1.774D/2007, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, deliberând, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.774D/2007 la Dosarul nr. 1.714D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate de autorii excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 10.163/2/2006, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (2) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției.** Excepția a fost ridicată de Mihaela Gabriela Zuleanu cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 909 din 28 martie 2007, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 10.163/2/2006.

Prin Încheierea din 31 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.870/2/2007, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (2) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de**

personal din sistemul justiției. Excepția a fost ridicată de Vasile Luha, Gheorghe Fiț, Augustin Lazăr, Maria Nicula, Cornel Herlea, Nicolae Paștiu, Ilie Narița, Ioan Berghezan, Carmen Maria Capră, Valentin Trif, Eugen Fulop, Ilie Olivian Oană, Neta Felicia Cărpinean, Daniela Filip, Marius Ungureanu, Nicolae Păcurar, Mihaela Chicea (Istrate), Marian Ioan Banea, Monica Berghian, Stelian Ioan Cioca, Nicolae Cean, Mugurel Pamfil, Adela Corodeanu, Cristian Florea, Ioan Daniel Suciuc, Alina Oană (Rasovan), Maria Cetean, Angelica Elena Moldovan, Cosmina Gligor Lungan, Costel Daniel Chirilă, Mihaela Beschiu (Dreghici), Dan Ștefan Cioancă, Liana Boer, Octavian Hârceagă, Cosmin Stroe, Iustin Bic, Sorin Samfir, Paul Ernest Szucs, Răzvan Filip, Ioan Popa, Liliana Simu, Victor Lilioiu și Ionela Florea în cadrul unei acțiuni având ca obiect drepturi salariale.

În motivarea excepției autorii acesteia susțin, în esență, că partea finală a art. 36 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, care prevede că hotărârea primei instanțe este irevocabilă, este neconstituțională, aceasta constituind o discriminare a persoanelor la care se referă acest text de lege față de toți ceilalți salariați în litigiile de muncă ce au ca obiect drepturi salariale. De asemenea, consideră că pentru a avea un acces efectiv și eficient la justiție și pentru a beneficia de un proces echitabil, cu posibilitatea înlăturării eventualelor erori de judecată, este necesar ca hotărârea pronunțată să poată fi supusă căii de atac a recursului.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că legiuitorul poate ca, în considerarea unor situații deosebite, să stabilească reguli diferite, derogatorii de la dreptul comun. Aceste reguli nu îngreșesc accesul liber la justiție de vreme ce este prevăzut expres dreptul de a face plângere la Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție ori, după caz, la Curtea de Apel București.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, arată că textul de lege criticat este constituțional.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, ținând seamă de faptul că regulile de procedură instituite prin lege pot fi diferite în funcție de categoriile de persoane cărora li se adresează ori de intenția de reglementare (pentru asigurarea celerității, stabilitatea raporturilor sociale, interese de ordin social etc.). De asemenea, arată că accesul la justiție nu presupune accesul la toate structurile judecătorești și exercitarea tuturor căilor de atac reglementate de legislația în vigoare, ci presupune asigurarea posibilității efective a persoanei de a se adresa în fața instanței.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 36 alin. (2) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 7 aprilie 2006, dispoziții potrivit cărora: „*Împotriva hotărârilor organelor prevăzute la alin. (1) se poate face plângere, în termen de 30 de zile de la comunicare, la Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pentru hotărârile Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, sau, după caz, a Curții de Apel București, pentru celelalte hotărâri. Hotărârile pronunțate sunt irevocabile.*”

Autorii excepției consideră că aceste prevederi de lege sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 16 alin. (1) care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, art. 126 referitor la instanțele judecătorești și art. 129 care reglementează folosirea căilor de atac.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat a mai constituit obiect al controlului de constituționalitate în raport cu aceleași texte de lege și aceleași critici ca și cele invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 709 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 727 din 26 octombrie 2007, Curtea a statuat că „textul de lege criticat nu creează o

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (2) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, excepție ridicată de Mihaela Gabriela Zuleanu în Dosarul nr. 10.163/2/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și de Vasile Luha, Gheorghe Fiț, Augustin Lazăr, Maria Nicula, Cornel Herlea, Nicolae Paștiu, Ilie Narița, Ioan Berghezan, Carmen Maria Capră, Valentin Trif, Eugen Fulop, Ilie Olivian Oană, Neta Felicia Cărpinean, Daniela Filip, Marius Ungureanu, Nicolae Păcurar, Mihaela Chicea (Istrate), Marian Ioan Banea, Monica Berghian, Stelian Ioan Cioca, Nicolae Cean, Mugurel Pamfil, Adela Corodeanu, Cristian Florea, Ioan Daniel Suci, Alina Oană (Rasovan), Maria Cetean, Angelica Elena Moldovan, Cosmina Gligor Lungan, Costel Daniel Chirilă, Mihaela Beschiu (Dreghici), Dan Ștefan Cioancă, Liana Boer, Octavian Hârceagă, Cosmin Stroe, Iustin Bic, Sorin Samfir, Paul Ernest Szucs, Răzvan Filip, Ioan Popa, Liliana Simu, Victor Liloiu și Ionela Florea în Dosarul nr. 2.870/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 aprilie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

discriminare a persoanelor cărora li se adresează această normă în raport cu alte categorii de cetățeni care se pot adresa instanței de contencios administrativ în a cărei circumscripție își au domiciliu. Astfel, judecătorii, procurorii și celelalte categorii de personal din sistemul justiției se află într-o situație obiectiv diferită, motiv pentru care legiuitorul a reglementat salarizarea și alte drepturi ale lor printr-un act normativ special, prin care a prevăzut reguli speciale de contestare a modului de stabilire a drepturilor salariale, precum și cu privire la exercitarea căilor de atac.

Potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, competența și procedura de judecată se stabilesc numai prin lege. Legiuitorul, prin urmare, este în drept ca, în considerarea unor situații deosebite, să stabilească reguli diferite, derogatorii de la normele dreptului comun”.

În ceea ce privește conformitatea cu accesul liber la justiție, cu același prilej Curtea a arătat că dispozițiile art. 36 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 „nu îngrădesc în niciun fel accesul liber la justiție, fiind expres prevăzut dreptul de a face plângere la Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție ori, după caz, a Curții de Apel București. În fața acestor instanțe părțile interesate se pot folosi de toate mijloacele și garanțiile procedurale care condiționează desfășurarea unui proces echitabil.

Nicio dispoziție constituțională nu prevede că accesul liber la justiție înseamnă accesul nelimitat la toate structurile judecătorești și nici faptul că toate procesele trebuie să parcurgă toate gradele de jurisdicție. Exercițarea căilor de atac, conform art. 129 din Constituție, se face în condițiile legii”.

De asemenea, Curtea a reținut că dispozițiile internaționale invocate de autorii excepției nu stabilesc în materie civilă obligația existenței a două grade de jurisdicție, legiuitorul național având libertatea de reglementare în acest domeniu.

Curtea apreciază că în cauză nu au intervenit elemente noi de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței Curții în materie, astfel că soluția și considerentele deciziei mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 409

din 10 aprilie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43
din Legea contabilității nr. 82/1991

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Marinela Mincă — procuror
Patricia Marilena Ionea — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 din Legea contabilității nr. 82/1991, excepție ridicată de Mirel Mircea Amariței în Dosarul nr. 344/121/2006 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat nu introduce privilegii sau discriminări și nu face distincție între contabilii angajați la agenți cu capital de stat ori la cei cu capital privat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 decembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 344/121/2006, **Curtea de Apel Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 din Legea contabilității nr. 82/1991**. Excepția a fost ridicată de Mirel Mircea Amariței într-o cauză penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat este contrar prevederilor art. 15 alin. (1), art. 16 alin. (1), art. 23 alin. (12) și art. 21 alin. (3) din Constituție. În acest sens, arată că reprezentanții societăților comerciale de drept privat nu pot fi sancționați și pedepsiți în cazul în care s-ar afla în situația descrisă de art. 43 din Legea nr. 82/1991, deoarece această prevedere este valabilă numai pentru entitățile la care se referă art. 145 din Codul penal.

Curtea de Apel Galați — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, sens în care arată că textul de lege criticat nu introduce privilegii sau discriminări și nu face distincție între contabilii angajați la instituțiile de stat prevăzute de art. 145 din Codul penal și instituțiile cu capital privat, fiind o singură lege a contabilității, care se aplică nediscriminatoriu. De asemenea, arată că art. 43 din Legea nr. 82/1991 nu cuprinde norme derogatorii cu privire la elementele constitutive ale infracțiunii de fals intelectual, ci doar se circumscrie la activitatea specifică de conducere a contabilității agenților economici, indiferent dacă sunt privați sau de stat.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată

președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 43 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 14 ianuarie 2005, dispoziții potrivit cărora *„Efectuarea cu știință de înregistrări inexacte, precum și omisiunea cu știință a înregistrărilor în contabilitate, având drept consecință denaturarea veniturilor, cheltuielilor, rezultatelor financiare, precum și a elementelor de activ și de pasiv ce se reflectă în bilanț, constituie infracțiunea de fals intelectual și se pedepsește conform legii”*.

Autorul excepției consideră că aceste prevederi de lege sunt contrare următoarelor articole din Constituție: art. 15 alin. (1) prin care se arată că *„Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea”*; art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor; art. 23 alin. (12) prin care se arată că *„Nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii”*; art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat a mai constituit obiect al controlului de constituționalitate în raport cu aceleași texte din Constituție și aceleași critici ca și în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 279 din 26 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 22 iulie 2005, Curtea a statuat că prevederile de lege criticate „nu introduc privilegii sau discriminări și nu fac distincție între contabilii angajați la agenți cu capital de stat sau la cei cu capital privat, iar acolo unde legea nu distinge, nici interpretul nu poate să o facă”. De asemenea, Curtea a constatat că „textul criticat nu prevede alte elemente constitutive ale infracțiunii de fals intelectual reglementată de Codul penal, ci doar face precizări legate strict de obiectul reglementării legii în ansamblul ei, introducând unele noțiuni specifice, care, într-o formulare mai generală, sunt aceleași cu

elementele constitutive ale infracțiunii din textul incriminator al Codului penal”.

În ceea ce privește argumentele de neconstituționalitate ce privesc încălcarea dreptului la un proces echitabil, cu același prilej Curtea a reținut că „textul legal criticat nu conține norme de procedură penală, ci o normă de drept substanțial, iar aplicarea acesteia nu poate duce la încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3) sau ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale”.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

În sfârșit, analizând art. 43 din Legea nr. 82/1991 în raport cu art. 23 alin. (12) din Constituție, Curtea a reținut că dispozițiile acestui text constituțional nu sunt încălcate, „pedeapsa fiind stabilită și aplicată în temeiul dispozițiilor Codului penal la care se face trimitere prin textul criticat”.

Întrucât în cauză nu au intervenit elemente noi de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței Curții în materie, soluția și considerentele deciziei mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 din Legea contabilității nr. 82/1991, excepție ridicată de Mirel Mircea Amariței în Dosarul nr. 344/121/2006 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 aprilie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 411

din 10 aprilie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 8/2007 privind salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul justiției

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 8/2007 privind salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul justiției, excepție ridicată de Mihaela Toth și Sergiu-Andrei Toth în Dosarul nr. 3.915/107/2007 al Tribunalului Alba — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate de autorii excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.915/107/2007, **Tribunalul Alba — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 8/2007 privind salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul justiției.** Excepția a fost ridicată de Mihaela Toth și Sergiu-Andrei Toth în cadrul unei acțiuni civile.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 7/2007 este contrar prevederilor art. 115 alin. (2) din Constituție, întrucât se referă și la alte drepturi decât cele avute în vedere de art. 1 pct. III.7 din Legea nr. 502/2006, prin care Guvernul a fost abilitat să emită Ordonanța Guvernului nr. 8/2007. Pentru aceleași motive, art. 21 care se referă la dreptul la asistență medicală gratuită, iar nu la salarizare, depășește limitele abilitării, fiind contrar art. 115 alin. (2) din Constituție. De asemenea, consideră că a fost restrâns în mod neconstituțional dreptul la asistență medicală gratuită, întrucât, contrar reglementării anterioare, aceasta nu se mai acordă și soțului/soției și copilului aflat în întreținerea personalului auxiliar de specialitate.

Tribunalul Alba — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, întrucât Legea

nr. 247/2007 a aprobat cu modificări Ordonanța Guvernului nr. 8/2007, incluzându-se mențiunea „alte drepturi”, astfel că s-a acoperit formularea lacunară și generală din legea de abilitare.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. În acest sens, arată că textele constituționale pretins încălcate nu au legătură cu art. 1 și 21 din Ordonanța Guvernului nr. 8/2007. Astfel, în ceea ce privește art. 1 din ordonanță, arată că acesta este un text de aplicabilitate generală, statuând categoriile de personal cărora li se aplică prevederile acestui act normativ. Cât privește dreptul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, în activitate sau pensionari, precum și al soțului/soției și al copiilor aflați în întreținerea acestuia la asistență medicală, medicamente și proteze, în mod gratuit, menționează că sunt aplicabile prevederile art. 67 din Legea nr. 567/2004, iar nu prevederile art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 8/2007, astfel că în cauză, în realitate, se ridică probleme de aplicare a legii, aspecte ce nu revin competenței instanței de contencios constituțional.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale. Astfel, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 53 din Constituție, arată că aceasta privește o omisiune legislativă și, în consecință, nu poate fi soluționată de Curtea Constituțională. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate extrinsecă raportată la prevederile art. 115 alin. (2) din Constituție, arată că Ordonanța Guvernului nr. 8/2007 a fost adoptată cu respectarea prevederilor legii de abilitare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 și 21 din Ordonanța Guvernului nr. 8/2007 privind salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 31 ianuarie 2007, și aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 19 iulie 2007.

Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 1: „*Prezenta ordonanță reglementează salarizarea și alte drepturi ale personalului auxiliar de specialitate și personalului conex din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, astfel cum este definit la art. 3 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, cu modificările și completările ulterioare.*”;

— Art. 21: „(1) *Personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, în activitate sau pensionari, beneficiază în mod gratuit de asistență medicală, medicamente și proteze, în condițiile respectării dispozițiilor legale privind plata contribuției la asigurările sociale de sănătate.*

(2) *Condițiile de acordare în mod gratuit a asistenței medicale, a medicamentelor și protezelor sunt stabilite prin hotărâre a Guvernului.*”

Autorii excepției consideră că aceste prevederi de lege sunt contrare următoarelor articole din Constituție: art. 53 privind restrângerea unor drepturi sau libertăți și art. 115 alin. (2) prin care se arată că „*Legea de abilitare va stabili, în mod obligatoriu, domeniul și data până la care se pot emite ordonanțe.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că necesitatea reglementării unui nou sistem de salarizare a personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul justiției a fost determinată de o serie de rațiuni, între care cele mai importante au fost necesitatea corelării salarizării cu noile categorii de personal de specialitate reglementate prin acte normative mai recente, înlăturarea anumitor diferențe nejustificate sub aspectul salarizării între diferitele categorii de personal, implementarea strategiilor guvernamentale care a presupus o regândire a salarizării, astfel încât aceasta să fie adecvată noilor atribuții ce au revenit personalului auxiliar, și, nu în ultimul rând, realizarea unei reglementări unitare, coerente a drepturilor acestora.

În acest sens, urmărind conținutul art. 1 pct. III.7 din Legea nr. 502/2006 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.051 din 29 decembrie 2006, prin care Guvernul a fost abilitat să emită ordonanța pentru reglementarea salarizării personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul justiției, Ordonanța Guvernului nr. 8/2007 a dat o nouă reglementare în această materie, abrogând dispozițiile Legii nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 18 noiembrie 1999, cu modificările și completările ulterioare, și pe cele ale Legii nr. 56/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor Curții Supreme de Justiție, ale magistraților-asistenți și ale celorlalte categorii de personal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 4 iulie 1996, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

Având în vedere strânsa legătură dintre sistemul de salarizare și celelalte drepturi reglementate de Ordonanța Guvernului nr. 8/2007 din perspectiva rașunilor care au stat la baza emiterii acestui act normativ, Curtea apreciază că nu au fost încălcate prevederile art. 115 alin. (2) din Constituție.

În acest sens trebuie reținute și cele statuate în Decizia nr. 903 din 16 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 763 din 12 noiembrie 2007, în sensul că „numai în măsura în care ordonanța este emisă de Guvern fără existența împuternicirii date de Parlament în acest scop sau când prin conținutul său aceasta s-ar îndepărta evident de domeniul pentru care Parlamentul a abilitat Guvernul să emită ordonanțe, numai într-un atare caz o asemenea ordonanță este neconstituțională”.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 53 din Constituție, Curtea constată că, potrivit art. 47 alin. (2) din Constituție, „*cetățenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asigurări*

sociale publice sau private, prevăzute de lege". Prin urmare, legiuitorul este în drept să stabilească conținutul, limitele și condițiile acordării acestor drepturi, precum și să modifice, ori de câte ori apare această necesitate, condițiile și criteriile de acordare a acestor drepturi, fără ca aceasta să aibă semnificația unei restrângeri contrare dispozițiilor art. 53 din Constituție.

În același timp, Curtea consideră că nu poate fi reținută nici susținerea Guvernului privind inaplicabilitatea în cauză a prevederilor art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 8/2007 și

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

incidența prevederilor art. 67 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.197 din 14 decembrie 2004. În acest sens trebuie observat că prin prevederile art. 30 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 8/2007 s-a dispus abrogarea oricăror dispoziții contrare prevederilor acestui act normativ.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 21 din Ordonanța Guvernului nr. 8/2007 privind salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul justiției, excepție ridicată de Mihaela Toth și Sergiu-Andrei Toth în Dosarul nr. 3.915/107/2007 al Tribunalului Alba — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 aprilie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea hotărârilor cuprinse în Protocolul sesiunii a XIX-a a Comisiei hidrotehnice româno-ungare, semnat la Baia Mare la 19 februarie 2008, pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ungare privind colaborarea pentru protecția și utilizarea durabilă a apelor de frontieră, semnat la Budapesta la 15 septembrie 2003

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă hotărârile cuprinse în Protocolul*) sesiunii a XIX-a a Comisiei hidrotehnice româno-ungare, semnat la Baia Mare la 19 februarie 2008, pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ungare privind colaborarea pentru protecția și utilizarea durabilă a apelor de frontieră, semnat la Budapesta la 15 septembrie 2003, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 577/2004.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul mediului și dezvoltării durabile,

Attila Korodi

Ministrul afacerilor externe,

Lazăr Comănescu

București, 7 mai 2008.

Nr. 479.

*) Protocolul se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 bis abonament, care se poate achiziționa și de la Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

CAMERA AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Normelor privind perioada de pregătire profesională practică a stagiilor în activitatea de audit financiar

În temeiul prevederilor art. 6 alin. (3) și (5) și ale art. 10 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 26 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 983/2004, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul Camerei Auditorilor Financiari din România, întrunit în ședința din 25 martie 2008, h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Se aprobă Normele privind perioada de pregătire profesională practică a stagiilor în activitatea de audit financiar, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagii și Compartimentul secretariat vor duce la îndeplinire prevederile prezentei hotărâri.

(2) Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Auditorilor Financiari din România,
Ion Mihăilescu

București, 25 martie 2008.
Nr. 115.

ANEXĂ

NORME

privind perioada de pregătire profesională practică a stagiilor în activitatea de audit financiar

CAPITOLUL I

Dispoziții generale. Definiții

Art. 1. — Ori de câte ori sunt utilizați în prezentele norme, termenii definiți în acest capitol au următorul înțeles:

— *Camera* = Camera Auditorilor Financiari din România;

— *norme* = norme privind perioada de pregătire profesională practică a stagiilor în activitatea de audit financiar;

— *stagiar* = persoana fizică care a promovat testul de verificare a cunoștințelor în domeniul financiar-contabil pentru accesul la stagiul și își desfășoară activitatea conform prezentelor norme;

— *îndrumător* = persoana fizică, auditor financiar activ, sau juridică, membră a Camerei Auditorilor Financiari, sub îndrumarea căreia se desfășoară stagiul unuia sau mai multor stagii în activitatea de audit financiar;

— *stagiu* = perioada de pregătire practică a stagiului în activitatea de audit financiar;

— *caiet de practică* = caietul și documentația întocmită de către stagiul în activitatea de audit financiar, prin care se consemnează și se certifică activitățile desfășurate de acesta.

CAPITOLUL II

Organizarea stagiului

Art. 2. — Stagiul în activitatea de audit financiar se efectuează de către persoanele care au promovat testul de verificare a cunoștințelor în domeniul financiar-contabil, pentru accesul la stagiul, organizat de Cameră.

Art. 3. — Admiterea la stagiul a stagiului în activitatea de audit financiar se va face astfel:

a) Candidații declarați admiși la testul de verificare a cunoștințelor în domeniul financiar-contabil pentru accesul la stagiul vor urma procedurile stabilite prin prezentele norme.

b) Înscrierea la stagiul se realizează pe baza unei cereri-tip, prevăzută în anexa nr. 1, adresată Camerei, după ce a fost achitat tariful de înscriere la stagiul.

c) Cererea-tip este adresată Departamentului de admitere, pregătire continuă și stagii pentru verificare și înscriere ca stagiar în activitatea de audit financiar.

d) Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagii va elibera pentru fiecare stagiar o legitimație a stagiului în activitatea de audit financiar. Vizarea anuală a legitimației se face odată cu îndeplinirea tuturor obligațiilor anuale.

e) Candidații declarați admiși la testul de verificare a cunoștințelor în domeniul financiar-contabil pot solicita înscrierea ca stagiar în activitatea de audit financiar la Cameră în termen de maximum 12 luni de la afișarea rezultatelor finale.

f) Candidații care nu solicită admiterea ca stagiar în activitatea de audit financiar în termen de maximum 12 luni de la afișarea rezultatelor finale li se anulează testul de acces la stagiul.

Art. 4. — Stagiul va avea următoarele durate:

a) Stagiul în activitatea de audit financiar se desfășoară pe o perioadă de minimum 3 ani.

b) Perioada de stagiul începe de la data la care stagiul a fost înregistrat la Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagii al Camerei.

c) La cererea stagiului, perioada de pregătire practică poate fi suspendată cel mult un an.

d) La finalizarea perioadei de stagiul, stagiul se poate prezenta la susținerea examenului de aptitudini profesionale pentru atribuirea calității de auditor financiar.

Art. 5. — Stagiul se va organiza astfel:

a) Camera monitorizează activitatea desfășurată în perioada de pregătire profesională practică a stagiului prin

Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagii și prin Departamentul de monitorizare și competență profesională.

b) Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagii va ține evidența stagiilor înscriși, în ordinea aprobării cererilor de înscriere la stagiul.

c) Activitățile practice desfășurate de stagiar, documentele și rapoartele acestuia sunt consemnate într-un dosar numit „caiet de practică”.

d) În fiecare an de stagiul, stagiarii în activitatea de audit financiar au obligația de a achita tariful pentru monitorizarea activității de pregătire practică.

e) Finalizarea stagiului se face personal prin îndeplinirea tuturor obligațiilor conform cu prevederile prezentelor norme. În urma finalizării stagiului, stagiarul are dreptul de a se prezenta la examenul de aptitudini profesionale pentru obținerea calității de auditor financiar.

Art. 6. — Desfășurarea stagiului se derulează în cadrul a două module distincte:

a) anul întâi de stagiul este destinat pregătirii teoretice și aplicative a stagiilor;

b) anul doi și anul trei de stagiul sunt destinați practicii efective a stagiului în cadrul societăților sau cabinetelor de audit financiar.

CAPITOLUL III

Activitatea desfășurată în anul întâi de stagiul

Art. 7. — Anul întâi de stagiul este destinat pregătirii teoretice și aplicative organizate în mod centralizat de către Cameră și se va organiza astfel:

a) primul semestru — pregătire teoretică;

b) semestrul doi — pregătire aplicativă.

Art. 8. — Activitățile pentru primul semestru de stagiul se vor organiza de către societățile de audit financiar membre ale Camerei, care dispun de posibilitățile materiale necesare organizării acestei activități, aprobate de către Consiliul Camerei. Cursurile vor fi ținute de către formatori agreați de Cameră.

Art. 9. — Pregătirea teoretică din primul an de stagiul va fi stabilită de către Consiliul Camerei și se va referi în general la:

a) Standardele de contabilitate — Reactualizarea cunoștințelor stagiilor în conformitate cu modificările Standardelor internaționale de contabilitate;

b) Standardele de audit financiar;

c) Codul privind conduita etică și profesională în domeniul auditului financiar.

Art. 10. — Activitățile de pregătire teoretică prezentate mai sus vor fi studiate în primul semestru al anului întâi de stagiul pe un fond de timp de 25 de ore.

Art. 11. — La sfârșitul programului de pregătire profesională, stagiarii în activitatea de audit financiar vor susține un test de verificare a cunoștințelor dobândite pe parcursul celor 25 de ore. Testul se va organiza la societățile menționate la art. 8.

Art. 12. — Subiectele testului de semestru și punctajul de admitere se vor stabili de către Consiliul Camerei, iar verificarea rezultatelor se va face de către o comisie formată din reprezentanți ai societăților care au organizat cursul și reprezentanți ai Departamentului de admitere, pregătire continuă și stagii din cadrul Camerei.

Art. 13. — Candidații care nu au fost admiși la testul organizat la sfârșitul programului de pregătire profesională vor putea susține un al doilea test într-un interval de maximum 3 luni. Candidații care nu vor promova nici cel de-al doilea test vor repeta primul an de stagiul.

Art. 14. — Candidații declarați admiși la testul organizat la sfârșitul cursului de pregătire profesională vor urma programul de pregătire aplicativă organizat de către Cameră, ce se va desfășura în semestrul doi al primului an de stagiul.

Art. 15. — În semestrul doi de stagiul, în cadrul programului de pregătire aplicativă, stagiarii în activitatea de audit financiar vor elabora un proiect privind o lucrare practică cu tematică din audit financiar. Proiectul va fi predat la Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagii, iar evaluarea se va realiza de către inspectorii din cadrul Departamentului de monitorizare și competență profesională și de către Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagii. Consiliul Camerei va stabili tematica proiectului și criteriile minimale ce trebuie realizate în cadrul acestuia.

Art. 16. — În cazul în care în urma acestei evaluări stagiarul nu va îndeplini condițiile minimale de pregătire, va putea prezenta un al doilea proiect în termen de o lună. Candidații care nu vor obține rezultate care să ateste îndeplinirea condițiilor minimale stabilite de către Cameră nici în urma refacerii proiectului vor repeta primul an de stagiul.

Art. 17. — Stagiarii care îndeplinesc cerințele de pregătire profesională cerute de programul de pregătire teoretică din primul semestru și de programul de pregătire aplicativă din cel de-al doilea semestru și vor achita tariful pentru monitorizarea activității de pregătire practică vor primi viza pentru finalizarea anului întâi de stagiul și se vor putea înscrie în anul doi.

Art. 18. — Stagiarii care în termen de 2 ani de la înscrierea la Cameră nu finalizează anul întâi pierd calitatea de stagiar în activitatea de audit financiar și li se anulează testul de acces la stagiul.

CAPITOLUL IV

Activitatea desfășurată în anii doi și trei de stagiul

Art. 19. — Activitatea de stagiul în anul doi și anul trei se desfășoară sub îndrumarea unui auditor financiar activ, care are în desfășurare lucrări de audit pe toată durata stagiaturii (ca persoană fizică sau în cadrul societăților sau cabinetelor de audit).

Art. 20. — Participă la această etapă a stagiului stagiarii care și-au îndeplinit obligațiile în conformitate cu cerințele cap. III.

Art. 21. — În vederea desfășurării stagiului în anul doi și anul trei, stagiarul va prezenta Departamentului de admitere, pregătire continuă și stagii acceptul îndrumătorului de stagiul, prevăzut în anexa nr. 2, care va conține declarația pe propria răspundere a îndrumătorului de stagiul, în care este precizat că are în derulare cel puțin un contract de audit, și va primi caietul de practică. Anul de stagiul începe în momentul depunerii acceptului îndrumătorului de stagiul la Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagii.

Art. 22. — Stagiul trebuie să se efectueze pe lângă o persoană fizică, auditor financiar activ sau în cadrul unei societăți comerciale de audit, membră a Camerei. Persoanele fizice și juridice, membre ale Camerei, care fac dovada că au în derulare cel puțin o misiune de audit financiar, pot să înainteze Departamentului de admitere, pregătire continuă și stagii o scrisoare prin care își iau angajamentul de a lua sub îndrumare stagii în activitatea de audit financiar.

Art. 23. — Un îndrumător de stagiul nu poate avea mai mult de 15 stagii în activitatea de audit sub îndrumare.

Art. 24. — Stagiul în activitatea de audit financiar are obligația de a-și găsi un îndrumător de stagiul, care să ofere garanții suficiente în ceea ce privește asigurarea condițiilor pentru desfășurarea perioadei de pregătire profesională practică.

Art. 25. — Îndrumătorul este o persoană fizică. Când stagiul este realizat într-o societate comercială de audit financiar, înscrisă în Registrul auditorilor financiari — persoane juridice, aceasta precizează numele și calitatea îndrumătorului de stagiul ales din rândul angajaților, asociaților, care trebuie să aibă calitatea de auditor financiar activ.

Art. 26. — Orice înlocuire a îndrumătorului de stagiu se va anunța Camerei în scris, în termen de 30 de zile lucrătoare de la data efectuării modificării. În acest sens se vor trimite la Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagii următoarele documente:

— cerere pentru înlocuirea îndrumătorului de stagiu, care va fi semnată și de vechiul îndrumător de stagiu, atestând că a luat cunoștință despre această modificare;

— acceptul noului îndrumător de stagiu, atestând că a luat cunoștință despre modificare.

Art. 27. — Nerespectarea obligației de a anunța Camera în legătură cu înlocuirea îndrumătorului de stagiu, în termenul prevăzut la art. 26, conduce la nerecunoașterea ca perioadă de stagiu a intervalului de timp dintre renunțarea la îndrumătorul anterior și anunțarea Camerei.

Art. 28. — Stagiarii în activitatea de audit financiar se pot înscrie în anul doi de stagiu, cu îndrumător, în termen de 2 ani de la finalizarea primului an de stagiu.

Art. 29. — În perioada de stagiu, stagiarul este obligat să efectueze anual un minimum de 25 de zile lucrătoare de experiență profesională, în fiecare dintre domeniile: contabilitate, audit și opționale.

Art. 30. — Repartizarea timpului de stagiu pe activități este stabilită de îndrumător, care trebuie să acorde stagiarului toate facilitățile pentru a-i permite să efectueze instruirea.

Art. 31. — Pe întreaga perioadă de desfășurare a stagiului, stagiarul trebuie să își îndeplinească obligațiile privind întocmirea caietului de practică, în care se reflectă în mod corect și complet experiența profesională acumulată.

Art. 32. — La fiecare 6 luni, stagiarul trebuie să prezinte îndrumătorului un raport sintetic al experienței profesionale dobândite.

Art. 33. — Stagiarii sunt obligați să participe la cursurile de pregătire profesională continuă organizate de Cameră atât în anul doi, cât și în anul trei de stagiu.

Art. 34. — Nerespectarea prevederilor art. 33 duce la prelungirea stagiaturii cu un an.

Art. 35. — Stagiarul trebuie să prezinte anual sau la cerere Departamentului de admitere, pregătire continuă și stagii caietul de practică pentru verificare.

Art. 36. — Stagiarul trebuie să prezinte anual Departamentului de admitere, pregătire continuă și stagii raportul referitor la activitatea desfășurată pe parcursul anului respectiv, întocmit, semnat și ștampilat de îndrumătorul de stagiu.

Art. 37. — Stagiarul va primi viza pentru finalizarea anului de stagiu la data la care va prezenta Departamentului de admitere, pregătire continuă și stagii caietul și raportul îndrumătorului de stagiu pentru anul respectiv în urma îndeplinirii cerințelor de pregătire profesională și achitării tarifului pentru monitorizarea activității de pregătire practică.

Art. 38. — Stagiarii care nu se prezintă la Cameră pentru obținerea vizei în termen de 2 ani consecutivi de la data la care trebuiau să finalizeze anul respectiv își pierd calitatea de stagiar în activitatea de audit financiar, respectiv testul de verificare a cunoștințelor în domeniul financiar-contabil pentru accesul la stagiu.

Art. 39. — Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagii este autorizat:

— să stabilească numărul de ore de pregătire, precum și repartizarea acestora pe domenii de activitate;

— să întrerupă perioada de stagiu, la cererea stagiarului, din motive cum ar fi: satisfacerea stagiului militar, sănătate sau alte motive considerate justificate.

CAPITOLUL V

Urmărirea, controlul și aprecierea activităților desfășurate de către stagiarii în activitatea de audit financiar

Art. 40. — Urmărirea modului de desfășurare a stagiului este realizată și apreciată de îndrumătorul de stagiu și de către Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagii, în colaborare cu Departamentul de monitorizare și competență profesională.

Art. 41. — Îndrumătorul de stagiu trebuie să verifice activitățile desfășurate de stagiar și să notifice evidența detaliată a experienței profesionale din caietul de practică al stagiului la fiecare 6 luni.

Art. 42. — Îndrumătorul de stagiu trebuie să creeze stagiarii condiții pentru:

- a) a urma pregătirea prevăzută în prezentele norme;
- b) a se achita cu regularitate de obligațiile lor prevăzute în prezentele norme.

Art. 43. — Îndrumătorul de stagiu trebuie să mărească treptat nivelul de dificultate al lucrărilor încredințate stagiarii în activitatea de audit financiar și să îi ajute să își însușească disciplinele profesionale ale pregătirii tehnice de bază (contabilitate și audit) în conformitate cu caietul de practică al stagiului.

Art. 44. — Pentru fiecare 6 luni îndrumătorul trebuie să facă o evaluare a activității stagiului pe următoarele domenii:

- în ce măsură a fost respectat programul de stagiu;
- cunoștințele și aptitudinile de specialitate;
- gradul de însușire a experienței profesionale;
- raționamentul profesional.

Art. 45. — Pentru fiecare domeniu de evaluare se poate da unul dintre calificativele:

- satisfăcător;
- nesatisfăcător.

Art. 46. — Îndrumătorul trebuie să întocmească anual un raport scris de evaluare a stagiului, în care să se consemneze:

1. progresele înregistrate de stagiar;
2. deficiențele constatate în experiența profesională;
3. acțiunile de întreprins în viitor;
4. opinia generală privind evoluția profesională a stagiului.

Art. 47. — De asemenea, îndrumătorul de stagiu trebuie să răspundă solicitărilor Departamentului de admitere, pregătire continuă și stagii și Departamentului de monitorizare și competență profesională în legătură cu furnizarea de informații privind activitatea stagiului.

Art. 48. — Departamentul de monitorizare și competență profesională poate organiza, prin sondaj sau ori de câte ori este solicitat din partea Consiliului Camerei, un control al calității activității stagiarii și a îndrumătorilor de stagiu. Inspectorii din cadrul Departamentului de monitorizare și competență profesională vor întocmi un raport în urma controlului efectuat. Acest raport va cuprinde o evaluare a activității stagiului, precum și propuneri de îmbunătățire a activității stagiarii sau de prelungire a perioadei de stagiu, în cazul în care inspectorii au constatat nerespectarea normelor de stagiu.

Art. 49. — Acordarea și retragerea calității de auditor financiar îndrumător sunt hotărâte de Consiliul Camerei, în urma rapoartelor primite de la Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagii.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii

Art. 50. — Stagiarii din anul 2002, care au finalizat perioada de stagiatură în anul 2005 și care nu au obținut calitatea de auditor financiar în perioada 2006—2007, vor participa în cursul lunii aprilie 2008 la un curs suplimentar organizat de Cameră, după care vor putea participa la examenul de aptitudini

profesionale pentru atribuirea calității de auditor financiar începând cu anul 2008, sesiunea mai, la oricare dintre sesiunile organizate de Cameră timp de 3 ani consecutivi (2008, 2009 și 2010). Acești stagiaari vor respecta prevederile art. 53 și 54.

Art. 51. — Stagiarii din anul 2002, care au finalizat perioada de stagiatură în anul 2006, se pot prezenta la oricare dintre sesiunile examenului de aptitudini profesionale pentru atribuirea calității de auditor financiar, organizate de Cameră, în termen de 3 ani consecutivi (2007, 2008 și 2009). Acești stagiaari vor respecta prevederile art. 53 și 54.

Art. 52. — Stagiarii din anul 2002, care s-au înscris în anul întâi de stagiu în anul 2003 sau 2004 și care nu au mai venit la Cameră pentru finalizarea perioadei de stagiatură, au la dispoziție un an de la data publicării prezentelor norme pentru a se prezenta la Cameră și a-și clarifica situația. În caz contrar, își vor pierde calitatea de stagiar și testul de acces la stagiu.

Art. 53. — Stagiarii din anul 2002, care s-au înscris în anul întâi de stagiu în anul 2005, precum și stagiarii admiși în anul 2004 vor respecta prevederile prezentelor norme.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 54. — La sfârșitul perioadei de stagiu, stagiarul va preda Departamentului de admitere, pregătire continuă și stagiaari din cadrul Camerei caietul de practică completat și vizat pentru toată perioada de pregătire profesională practică.

Art. 55. — La sfârșitul perioadei de stagiu, îndrumătorul întocmește declarația care să ateste capacitatea stagiului de a se prezenta la examen, prevăzută în anexa nr. 3. În cazul în

care stagiarul a avut mai mulți îndrumători, acesta va obține declarații de la toți îndrumătorii de stagiu, pe care le va depune la Cameră în momentul înscrierii la examenul de aptitudini profesionale pentru obținerea calității de auditor financiar.

Art. 56. — Stagiarii care au finalizat stagiul se pot prezenta la oricare dintre sesiunile examenului de aptitudini profesionale pentru atribuirea calității de auditor financiar, organizate de Cameră, în termen de 3 ani de la data finalizării calendaristice a perioadei de stagiatură.

Art. 57. — Pe parcursul celor 3 ani în care stagiarii se pot prezenta la examenul de aptitudini profesionale pentru atribuirea calității de auditor financiar, aceștia vor avea obligația de a participa anual la cursurile de pregătire profesională organizate de Cameră. Neparticiparea la oricare dintre aceste cursuri duce la imposibilitatea participării la următoarea sesiune de examen de aptitudini profesionale pentru atribuirea calității de auditor financiar.

Art. 58. — Persoanele care nu obțin calitatea de auditor financiar în acești 3 ani își pierd calitatea de stagiar în activitatea de audit financiar, iar procedura de admitere în stagiu va putea fi reluată ulterior.

Art. 59. — Prezentele norme se aplică începând cu data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 60. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentele norme.

Art. 61. — La data intrării în vigoare a prezentelor norme, orice dispoziție anterioară se abrogă.

*ANEXA Nr. 1
la norme*

C E R E R E

de înscriere la stagiu pentru candidații declarați admiși la testul de verificare a cunoștințelor în domeniul financiar-contabil

Subsemnatul/Subsemnata ....., născut/născută la data de ..... în localitatea ....., cu domiciliul în localitatea ....., str. .... nr. ...., bl. ...., sc. ...., et. ...., ap. ...., județul/sectorul ....., legitimat cu buletin/carte de identitate/pașaport seria ..... nr. ...., eliberat de ..... la data de ....., cod numeric personal (CNP) ....., telefon: acasă: ....., serviciu: ....., mobil: ....., adresa de e-mail: ....., funcția/locul de munca ....., solicit înscrierea la stagiu în activitatea de audit financiar la Camera Auditorilor Financiari din România.

Data .....

Semnătura

.....

Domnului președinte al Camerei Auditorilor Financiari din România

*ANEXA Nr. 2
la norme*

Acceptul îndrumătorului de stagiu

Numele .....
Prenumele .....
Adresa .....
Telefon .....
Asociat în Societatea Comercială ....., nr. autorizație .....
Numărul carnetului de membru al Camerei Auditorilor Financiari din România .....
certific că domnul/doamna ..... a început desfășurarea activității de stagiu sub îndrumarea mea la data de .....

Stagiul se va efectua cu forme legale de încadrare/adeverință de stagiu, respectând prevederile Normelor privind perioada de pregătire profesională practică a stagiilor în activitatea de audit financiar, aprobate prin Hotărârea Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 115/2008.

Totodată, declar pe propria răspundere că am în derulare cel puțin un angajament de audit financiar.

Data .....

Semnătura și ștampila,

.....

Declarația îndrumătorului de stagi

Numele .....

Prenumele .....

Numărul carnetului de membru al Camerei Auditorilor Financiari din România .....

Asociat în Societatea Comercială ....., nr. autorizație .....

Declar că domnul/doamna ..... a desfășurat stagiul de pregătire practică sub îndrumarea mea în perioada ..... și a dobândit în perioada stagiului toate cunoștințele necesare pentru a se putea prezenta la examenul de aptitudini profesionale pentru atribuirea calității de auditor financiar.

Totodată, declar pe propria răspundere că pentru perioada în care am fost îndrumător de stagi am avut în derulare angajamente de audit în calitate de persoană fizică/juridică.

Data .....

Semnătura și stampila,
.....

OBSERVAȚIE: Se va obține câte o declarație de la fiecare îndrumător pe care stagiarul l-a avut pe parcursul perioadei de stagi.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.roAdresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

